

S T E N O G R A M

***LXXXVI uroczystej SESJI
RADY MIASTA KRAKOWA***

VI KADENCJI

***odbytej w dniu
16 października 2013 r.***

Przewodniczący obrad – p. B. Kośmider

Szanowni Państwo! Otwieram LXXXVI uroczystą Sesję Rady Stołecznego Królewskiego Miasta Krakowa zwołaną dla wręczenia Brązowego Medalu Cracoviae Merenti Pani Profesor Jadwidze Romańskiej – Gabryś, Pani Stanisławie Centkowskiej, Panu Profesorowi Stefanowi Dousie.

W imieniu Radnych o swoim witam serdecznie naszych dostojnych gości. Witam w szczególności Panią Profesor Jadwigę Romańską – Gabryś – laureata Brązowego Medalu Cracoviae Merenti, serdecznie witamy.

Witam Panią Stanisławę Centkowską – laureata Brązowego Medalu Cracoviae Merenti.

Witam Pana Profesora Stefana Douse – laureata Brązowego Medalu Cracoviae Merenti.

Witam Prezydenta Miasta Krakowa Pana Prof. Jacka Majchrowskiego, zarazem Przewodniczącego Kapituły Medalu Cracoviae Merenti, witamy Panie Profesorze.

Witam przedstawicielkę Sejmiku Województwa Małopolskiego Panią Małgorzatę Radwan – Balladę.

Witam Wielebnego księdza Infułata Jerzego Bryłę, bardzo serdecznie witamy.

Witam Pana Posła Józefa Lassotę, serdecznie witamy Panie Prezydencie.

Witam także nadzwyczajnych gości na dzisiejszej Sesji Prezesa Rady Związku Polaków na Białorusi Panią Andżelikę Borys oraz Prezesa Związku Polaków na Białorusi Pana Józefa Łuczniaka, serdecznie witamy.

Witam serdecznie Radnych Miasta Krakowa, Parlamentarzystów, przedstawiciele Korpusu Dyplomatycznego i Konsularnego, Honorowych Obywateli Stołecznego Królewskiego Miasta Krakowa oraz laureatów Medalu Cracoviae Merenti.

Witam przedstawiciele władz państwowych i samorządowych, organizacji kombatanckich, duchowieństwa, świata nauki, kultury i sztuki, wojska, policji, straży pożarnej, organizacji społecznych i politycznych, prasy, radia i telewizji. Witam wszystkich gości przybyłych na naszą uroczystość. Serdecznie Państwa witamy.

Proszę Państwa pierwszym laureatem Złotego Medalu Cracoviae Merenti, jedynym laureatem Medalu Cracoviae Merenti, przyznanym przez Radę Miasta Krakowa osobie, był Jan Paweł II, Wielki Krakowianin, Wielki Polak. Dzisiaj odbywamy dzień tego Wielkiego Polaka, chciałbym Państwa prosić o oddanie minutą ciszy hołdu temu Wielkiemu Krakowianinowi.

Szanowni Państwo!

Dzisiejszą uroczystość uświetnia swoim śpiewem laureat Brązowego Medalu Cracoviae Merenti Chór Mariański pod dyrekcją Pana dr Jana Rybarskiego.

Szanowni Państwo!

Dzisiejsza Sesja składa się z trzech części, w każdej z tych części będziemy honorować poszczególne osoby, laureatów Brązowego Medalu Cracoviae Merenti. Rozpoczynamy część pierwszą poświęconą Pani Profesor Jadwidze Romańskiej – Gabryś.

Szanowni Państwo!

Miasto Kraków to miasto wielu sztuk i talentów, mamy szczęście żyć w miejscu, które słynie z poezji, teatru, plastyki, filmu, a także muzyki. Decyzja o przyznaniu Brązowego Medalu Cracoviae Merenti Pani Jadwidze Romańskiej – Gabryś jest wyrazem podziwu i uznania, jakie winni jesteśmy osobie o tak ogromnym dorobku artystycznym oraz wdzięczności za to, że pracuje na wszystkich polskich scenach operowych, będąc kierownikiem Katedry Wokalistyki Akademii Muzycznej w Katowicach wybrała Kraków jako miejsce do pracy i życia, port, do którego zawsze wracała. Pozwolę sobie przypomnieć, że Brązowy Medal Cracoviae Merenti to kolejna, z całej palety nagród, jakie Pani Profesor Jadwiga Romańska – Gabryś otrzymała dla zasługi dla kultury muzycznej. Proszę, aby czcigodna laureatka przyjęła

Medal Cracovia Merenti nie tylko jako wyraz uznania dla jej talentu, ale także dowód na wielki wkład w rozwój Stołecznego Królewskiego Miasta Krakowa – kulturalnej stolicy Polski.

Bardzo proszę Pana Prezydenta Miasta Krakowa Profesora Jacka Majchrowskiego o wygłoszenie laudacji na cześć Pani Profesor, bardzo proszę.

Prezydent Miasta Krakowa Pan Profesor Jacek Majchrowski

Panie Przewodniczący! Czcigodni Laureaci! Wielce Szanowni Państwo!

Tak jak było powiedziane Kapituła Medalu Cracoviae Merenti podjęła decyzję o przyznaniu Brązowych Medalu Cracoviae Merenti wymienionym tutaj trzem osobom. Jak Państwo pewnie wiecie, ale to przypomnę, Kapituła składa się z 3-ch osób, każdorazowego Metropolity Krakowskiego, każdorazowego Rektora Uniwersytetu i działa pod przewodnictwem każdorazowego Prezydenta Miasta. Ta Kapituła tym razem, mimo, że miała do wyboru kilka propozycji, jednogłośnie wybrała wszystkie trzy osoby, które dzisiaj otrzymują ten Medal i także Rada Miasta jednogłośnie zatwierdziła te wybór.

Pani Profesor Jadwiga Romańska – Gabryś, można powiedzieć, że 13 października 1954 roku w otwieranym właśnie Krakowskim Teatrze Operowym narodziła się jedna z największych gwiazd powojennej polskiej sceny muzycznej. Wystawionym w Domu Żołnierza Rigoletcie Verdiego zadebiutowała w roli głównej młodziutka Jadwiga Romańska – Gabryś. Suknia zresztą Gilles z tego spektaklu do dziś przechowywana jest wśród skarbów naszego Muzeum Historycznego. Krakowska publiczność, która po raz pierwszy usłyszała wówczas jej przepiękny głos, dosłownie jak twierdzą krytycy, zamarła z zachwytu, nie będzie nadużyciem jeżeli powiemy, że w tym zachwycie trwa do dziś, bo choć Pani Profesor nie uczestniczy już bezpośrednio w życiu scenicznym, pamięć o jej wielkich rolach, o wybitnych kreacjach, które stworzyła, nie przemija. Zapisana jest w naszych sercach i na kartach historii polskiej opery. Pani Profesor Jadwiga Romańska – Gabryś urodziła się w Sosnowcu, w rodzinie, która doceniała i wspierała jej artystyczne zamiłowania, kształciła się w Katowicach w Liceum Muzycznym, a następnie w Państwowej Wyższej Szkole Muzycznej u Stanisławy Argasińskiej. Po maturze i zaliczonej z wyróżnieniem klasie śpiewu solowego u Ireny Pariaszewskiej została od razu przyjęta na drugi rok studiów. Kiedy w 1954 roku także z wyróżnieniem ukończyła Katowicką Uczelnię miała już na koncie pierwsze nagrody zdobyte na konkursie śpiewaczym w Warszawie. Chwilę później w 1957 roku triumfowała w Monachium na Międzynarodowym Konkursie organizowanym przez zachodniemieckie rozgłośnie radiowe, jednych z największych w muzycznym świecie. Jurorzy jednomyślnie przyznali polskiej śpiewaczce I nagrodę przy pełnej aprobacie publiczności, która dostrzegła już w niej wielką sceniczną osobowość. Melomani i krytycy podziwiali niebywałe umiejętności wokalne – techniczne i aktorskie Pani Profesor, zachwycali się jej niezwykle czystym sopranem, pisano, cytując: o wzruszającym brzmieniu głosu, którego potrafiła wydobyć wszystkie barwy i odcienie, o tworzonych przez nią kreacjach obdarzonych głębią i siłą ekspresji. Zresztą podobne głosy towarzyszyły całej drodze artystycznej naszej laureatki nazywanej często Gildą stulenia, najpiękniejszym polskim sopranem. Sukces monachijski, a w ślad za tym Srebrny Medal, który artystka, pomimo zapalenia gardła, zdobyła w Genewie otworzyły przed nią nowe perspektywy. Mieliśmy niebywałe szczęście, że wbrew wielu kuszącym propozycjom zechciała na stałe związać się na twórczą swą drogę z naszym miastem, z Krakowską Operą. Na scenie tej Opery wystąpiła w 37 premierach w pierwszoplanowych rolach. Wybitna interpretatorka pieśni Szymanowskiego, niezrównana Dama Butterfly, Mimi w Cyganerii, Małgorzata w Fauście, znakomita wykonawczyni muzyki operowej, oratoryjno – kantatowej, przez niemal cztery dekady umacniała rangę Opery Krakowskiej. Cztery dekady liczą tylko do 1991 roku, kiedy oficjalnie zdecydowała o

zakończeniu kariery. Dzięki niej w niedościgłym wykonaniu słuchaliśmy zarówno muzyki starych mistrzów jak i kompozytorów współczesnych. Zawsze wierna Krakowowi występowała również gościnnie na scenach operowych wielu krajów świata od Szwajcarii, Niemiec, Austrii i Włoch, poprzez Danię, Holandię, Węgry, Rosję, Jordanię i Koreę, jej wspaniały głos rozbrzmiewał we Wrocławiu, Moskwie, Salzburgu i Grazu, w Berlinie, Palermo, Monachium i Genewie podczas najbardziej prestiżowych festiwali. Intensywna praca sceniczna nie przeszkodziła Pani Profesor w realizacji pasji pedagogicznej. Primadonna naszej opery prowadziła klasę wokalną w Krakowskiej Akademii Muzycznej i kierowała Katedrą Wokalistyki w macierzystej uczelni w Katowicach. Dokonała też wielu nagrań dla radia i telewizji, a także wydawnictw fonograficznych. W 2002 roku otrzymała z rąk Prezydenta RP tytuł Profesora Nauk Muzycznych. Jej zasługi dla kultury narodowej honorowane były wielokrotnie między innymi Krzyżem Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski, nagrodą I stopnia Ministra Kultury i Sztuki, Medalem Gloria Artis i Nagrodą Miasta Krakowa. Pytana o swoją pracę twórczą mówiła między innymi: śpiew i sztuka są dla mnie wyrazem postawy wobec życia gdzie dążeniem do nadania sukcesów swojemu życiu towarzyszy piękno, dobro i prawda. Dziś jak sama przyznaje czuje się artystką spełnioną, a my z dumą i wzruszeniem możemy myśleć po cichu, że Kraków ma w tym spełnieniu ważne miejsce. Pozostajemy wdzięczni za lata twórczej pracy, niezapomniane kreacje i wspaniały talent, którym tak szczerze obdarowała naszą scenę operową, za bezcenny skład w pomnażanie dziedzictwa Krakowa. Dziękuję.

Przewodniczący obrad – p. B. Kośmider

Dziękuję bardzo. Szanowni Państwo teraz nastąpi wręczenie Brązowego Medalu Cracoviae Merenti dla Pani Profesor Jadwigi Romańskiej – Gabryś. Bardzo prosimy o zabranie głosu laureata Brązowego Medalu Cracoviae Merenti Panią Profesor Jadwigę Romańską – Gabryś.

Pani Profesor Jadwiga Romańska – Gabryś

Otrzymałam w darze światło i noc, radość i łzy, powietrze i myśl zapalającą do czynu, muzyki, sztuki, teatru, które są filarem naszego życia. Pierwszą z rzeczy nieśmiertelnych jest muzyka, to najpiękniejsza forma porozumiewania się z ludźmi. I chcę powiedzieć jeszcze tylko, dziękuję, powiem tak, bywajmy tam gdzie grają i śpiewają bowiem tylko źli ludzie muzyki i pieśni nie znają.

Przewodniczący obrad – p. B. Kośmider

Dziękujemy bardzo. Proszę Państwa przechodzimy do drugiej części dzisiejszej Sesji, do kolejnej laureatki Medalu Cracoviae Merenti Pani Stanisławie Centkowskiej.

Pani Stanisława Centkowska jest założycielką i przewodniczącą Zarządu Fundacji dla Dzieci, Młodzieży i Dorosłych Niepełnosprawnych Intelktualnie. Całe swoje życie osobiste i zawodowe związała z Krakowem i Małopolską. Jej działalność zmieniła system opieki społecznej w Krakowie i w Małopolsce, otwierała oczy urzędnikom i samorządowcom, politykom i nie tylko Krakowa bo Fundacja dla Dzieci, Młodzieży i Dorosłych Niepełnosprawnych Intelktualnie stanowi przykład dla wielu podobnych instytucji w kraju i za granicą, którym chętnie oferuje wymianę doświadczeń. Długo można by wymieniać zasługi i odznaczenia Pani Stanisławy poczynając od Orderu Uśmiechu, a kończąc na tytule Ambasadora Dobrej Woli przyznanym przez UNICEF. Ale trudno znaleźć słowa, które pięknie pokazałyby głęboko humanistyczny, a zarazem po prostu dobry sens jej działań niż uśmiech na twarzy człowieka, który w potrzebie uzyskał pomoc, wsparcie i nadzieję. Bardzo proszę Pana Prezydenta Jacka Majchrowskiego o wygłoszenie laudacji na cześć Pani Stanisławy Centkowskiej.

Prezydent Miasta Krakowa Pan Profesor Jacek Majchrowski

Pani Stanisława Centkowska, Ambasador Dobrej Woli UNICEF, laureatka Orderu Uśmiechu przyznanego przez dzieci niepełnosprawne z całej Polski należy bezsprzecznie do najwybitniejszych przedstawicieli życia społecznego naszego miasta i regionu. Jej szeroka, godna podziwu działalność, stanowi cenny wkład w dzieło integracji oraz przeciwdziałania wykluczeniu osób niepełnosprawnych, ale też w budowaniu lokalnych partnerstw, rozwoju wolontariatu, propagowaniu idei solidaryzmu społecznego i tworzenie podstaw społeczeństwa obywatelskiego. Znacomita laureatka, z zawodu pielęgniarka, wieloletni pracownik służby zdrowia całe swoje życie poświęciła osobom chorym o potrzebującym wsparcia. Od 1982 roku przez 25 lat nieprzerwanie kierowała Domem Pomocy Społecznej, a na przełomie lat 70-tych i 80-tych uczestniczyła w pracach Komisji Zdrowia w ówczesnej dzielnicy Nowa Huta. Założona przez Panią Stanisławę Centkowską Fundacja dla Dzieci, Młodzieży i Dorosłych Niepełnosprawnych Intelktualnie stała się ważnym ogniwem budowania nowoczesnego, sprawnie funkcjonującego systemu opieki społecznej w naszym mieście. W zasadzie od chwili swych narodzin, w 1992 roku kierowana przez Panią Stanisławę Centkowską Fundacja pozostaje nieocenionym partnerem samorządu Krakowa i Województwa Małopolskiego, w tym szczególnie Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej. Pani Stanisława Centkowska osobiście dba o wysoki poziom oferowanych przez Fundację usług, o czym świadczy między innymi wzorcowa działalność placówek realizujących zadania zlecane Gminie Miejskiej Kraków, Środowiskowego Domu Samopomocy oraz Domu Pomocy Społecznej przy ulicy Ułanów. Funkcjonujący od 2005 roku Środowiskowy Dom Samopomocy to miejsce, w którym niepełnosprawni intelektualnie dorośli, dzieci i młodzież otrzymują wysoce profesjonalną pomoc, odpowiednią opiekę terapeutyczną, psychologiczną i pedagogiczną. W przyjazny i bezpiecznym środowisku odbywają się tu treningi umiejętności społecznych i interpersonalnych, zajęcia, które rozbudzają potrzeby poznawcze, uczą samodzielności i pomagają osobom niepełnosprawnym odzyskać radość życia. Z kolei otwarty rok później Dom Pomocy Społecznej służy przede wszystkim osobom, które potrzebują całodobowej opieki medycznej i pielęgniarskiej, dzieciom i młodzieży z głęboką niepełnosprawnością intelektualną oraz licznymi schorzeniami somatycznymi. Obydwe te placówki właśnie dzięki zaangażowaniu Pani Stanisławy Centkowskiej zapewniają swoim podopiecznym optymalne możliwości rehabilitacji, leczenia i integracji społecznej starając się dać im jednocześnie wiele serca i troski. Dzięki wielkiemu doświadczeniu, nieprzeciętnym zdolnościom organizacyjnym u uporowi, ale też wielkiej wrażliwości naszej laureatki zawdzięczamy inicjatywę o fundamentalnym znaczeniu dla kształtowania nowoczesnego systemu opieki społecznej i wizerunku naszego miasta. Działalność Pani Stanisławy Centkowskiej była już wielokrotnie nagradzana wysokimi odznaczeniami, między innymi Krzyżem Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski, Oznaką Za Pracę Społeczną dla Miasta Krakowa, wspomnianym już Orderem Uśmiechu oraz jakże wymownym tytułem Ambasadora Dobrej Woli, tytułem przyznanym w uznaniu zasług dla ochrony praw dzieci, tworzenie warunków sprzyjających ich pełnemu rozwojowi. Dziś z całego serca gratulujemy Pani Stanisławie Centkowskiej wspaniałych efektów jej wieloletniej pracy, dziękujemy za wzorcowe partnerstwo, za działalność, która pokazuje jak ważne miejsce w naszym życiu zajmują organizacje pożytku publicznego, ale przede wszystkim za serdeczne zaangażowanie w pracy na rzecz aktywizacji osób niepełnosprawnych, za niestrudzone wysiłki, dzięki którym osoby niepełnosprawne zyskują fachową pomoc konieczną dla jak najlepszego funkcjonowania we własnym środowisku rodzinnym i społecznym. Dziękuję.

Przewodniczący obrad – p. B. Kośmider

Dziękujemy bardzo. Szanowni Państwo teraz nastąpi wręczenie Brązowego Medalu Cracoviae Merenti dla Pani Stanisławy Centkowskiej. Bardzo prosimy o zabranie głosu Panią Stanisławę Centkowską – laureata Brązowego Medalu Cracoviae Merenti.

Pani Stanisława Centkowska

Proszę Państwa jestem naprawdę bardzo wzruszona, dziękuję wam wszystkim za wszystko, w czym wspomagaliście mnie, moją działalność zawodową i tyle życzliwych ludzi, których Fundacja ma, za to wam wszystkim dziękuję, a przede wszystkim Panu Prezydentowi Lassocie, kiedy myśmy zaczęli właśnie od Prezydenta Lassoty i tak się zaczęło i tak to tkwi do dzisiaj. Dziękuję bardzo wszystkim.

Przewodniczący obrad – p. B. Kośmider

Ogromnie dziękujemy. Przechodzimy do trzeciej części, teraz będzie część poświęcona nadaniu tytułu Brązowego Medalu Cracoviae Merenti Panu Profesorowi Stefanowi Dousie.

Szanowni Państwo!

W Krakowie zawsze ceniono artystów, jego świetność, kulturalne dziedzictwo, które podziwia cała Europa, ale też nadzieje na przyszłość ufundowane są na zasługach ludzi sztuki. Nie może zatem dziwić decyzja o przyznaniu Brązowego Medalu Cracoviae Merenti Panu Profesorowi Stefanowi Dousie, którego zasługi dla miasta są powszechnie znane. Długo by można wymieniać realizacje Pana Profesora, pozwolę sobie jedynie o jednej z ostatnich, Fontannie na Placu Szczepańskim, która błyskawicznie stała się ulubionym miejscem spotkań mieszkańców Krakowa i turystów, zmieniła Plac Szczepański w piękną, przyjazną i otwartą przestrzeń publiczną. Panie Profesorze w imieniu Rady i wszystkich estetych gratuluję i dziękuję za to, że Kraków dzięki Panu staje się jeszcze piękniejszy. Bardzo proszę Pana Prezydenta Miasta Krakowa Pana Prof. Jacka Majchrowskiego o wygłoszenie laudacji na cześć Pana Profesora.

Prezydent Miasta Krakowa Pan Profesor Jacek Majchrowski

Ranga naszego miasta zawsze łączyła się z nazwiskami wybitnych artystów, łączy się i dziś. To między innymi dzięki dokonaniom takich twórców jak nasz znakomity laureat, wybitny rzeźbiarz i profesor sztuki Politechniki Krakowskiej Pan Stefan Dousa. Pan Profesor Stefan Dousa urodził się w 1945 roku w Będzinie, w 1964 ukończył Liceum Sztuk Plastycznych we Wrocławiu, w latach 1967 – 1970 studiował rzeźbę w naszej Krakowskiej Akademii Sztuk Pięknych w Pracowni Prof. Jerzego Bandury. Od 1971 roku nieprzerwanie pracuje na Wydziale Architektury Politechniki Krakowskiej. Kraków od lat młodości pozostaje jego domem, miejscem realizacji twórczych pasji, naukowej i artystycznej drogi. Pan Profesor Dousa wpisuje się w historię miasta jako artysta, mentor, nauczyciel kolejnych pokoleń młodych twórców i jako człowiek wielkiego serca, oddany miastu społecznik, żywo zaangażowany w jego sprawy, przemiany jakie się w nim dokonują. Jest członkiem i współzałożycielem Panteonu Narodowego w kościele św. Piotra i Pawła, członkiem Kapituły Medalu Szpitala św. Ludwika i Lauru Miasta Krakowa, organizatorem licznych wystaw w Galerii Florianka. Od 35 lat przewodniczy Radzie Programowej Galerii Politechniki Krakowskiej, Galerii dzięki której, jak mówił Profesor Chrzanowski, nasza Politechnika należy do awangardy polskich uczelni pod względem dostępu do sztuki. Znakomity laureat jest postacią wybitnie zasłużoną dla polskiej kultury i dla promocji naszego miasta, jego imponujący dorobek, działalność wystawiennicza, nagrody, którymi jest honorowany od lat opromieniają Kraków blaskiem sławy. Prace Pana Profesora podziwiać można w wielu miejscach Polski i poza Europejskim Kontynentem. Wśród najważniejszych znawcy wyliczają między innymi Pomnik Ofiar Nazizmu i Komunizmu w Kętach, Pomnik Ofiar

Stalinizmu w Tarnowie, Płaskorzeźbę Przebaczenie, Pojednanie w Kościele św. Józefa w Norymberdze, projekty witraży dla Uniwersytetu w Detroit, tablicę poświęconą Wyspiańskiemu w Wiedniu, a wreszcie wnętrza sakralne kościołów Sióstr Albertynek nie tylko w Krakowie, ale też w Wadowicach, Zakopanem i Chicago. Pan Profesor Stefan Dousa pozyskał powszechnie uznanie jako twórca pomników, rzeźb plenerowych jak też plakiet, medali oraz pełnych finezji rzeźb kameralnych, by wymienić tu tylko cykl Dante nagrodzony na Biennale w Rawennie. Prace Pana Profesora bardzo dobrze przyjmowane przez publiczność i środowisko artystyczne, prezentowane były wielokrotnie podczas zbiorowych i indywidualnych wystaw w kraju i za granicą, między innymi w Melbourne, Berlinie, Heidelbergu, Norymberdze, Budapeszcie, Darmstadt, we Florencji i w Rzymie. Pomniki Pana Profesora takie jak Pomnik Obrońcom Krzyża w Nowej Hucie, Pomnik Ofiarom Komunizmu na Cmentarzu Rakowickim, popiersia Piłsudskiego, Jana Pawła II i księdza Popiełuszki w Galerii Parku Jordana trwale wpisały się w wizerunek i w misję edukacyjną Krakowa. Zaprojektowane przez Pana Profesora relikwiarze dla Sanktuarium św. Brata Alberta oraz Siostry Faustyny, sakralne wnętrza kościołów, Papieska Skała na Błoniach czy wreszcie Fontanna na odnowionym Placu Szczepańskim stały się częścią pejzażu i dziedzictwa naszego miasta. W imponującym dorobku Pana Profesora Dousy znajdziemy też dziesiątki statuetek i medali, które jak Medale na 20-lecie Pontyfikatu Jana Pawła II, 750-lecie lokacji Krakowa czy 400-lecie Klasztoru Kamedułów utrwalają pamięć ważnych postaci i doniosłych historycznych wydarzeń. Pan Profesor Dousa, twórca cieszący się wielkim szacunkiem swoich współpracowników i studentów, nagradzany prestiżowymi wyróżnieniami, uhonorowany między innymi Złotym Krzyżem Zasługi, Odznaką Fundacji Sztuki Osób Niepełnosprawnych, Złotym Medalem Ministerstwa Spraw Zagranicznych Ukrainy należy bezsprzecznie do czołowych postaci życia naukowego i artystycznego Krakowa. Mam nadzieję, że Cracoviae Merenti, najcenniejszy Medal jaki ofiaruje Kraków dziś jednemu ze swoich najwybitniejszych artystów lepiej niż słowa wyrazi naszą wdzięczność i szacunek. Z całego serca dziękujemy Panu Profesorowi za lata twórczej pracy, za wspaniałe ofiarowane miastu rzeźby i pomniki. Dziękuję.

Przewodniczący obrad – p. B. Kośmider

Szanowni Państwo teraz nastąpi wręczenie Brązowego Medalu Cracoviae Merenti dla Pana Profesora Stefana Dousy. Bardzo proszę o zabranie głosu laureata Brązowego Medalu Cracoviae Merenti Pana Profesora Stefana Douse.

Pan Profesor Stefan Dousa

Ja myślę, że to słowo dziękuję dzisiaj, w tym wyjątkowym dniu, w dniu, w którym pamiętamy wszyscy pierwszego laureata i rzeczywiście to nic więcej dodać. Jan Paweł był również jakimś krokiem w moim życiu, ja mogę podziękować również w imieniu wszystkich, którzy ze mną współpracują bo bez nich te rzeczy by nie powstawały. To jest grono bardzo duże ludzi, którzy dzisiaj są już, może nawet lepszymi rzeźbiarzami niż ja. I chciałbym właściwie przytoczyć słowa mojego ojca i dziadka, którzy wdzięczni za to, że otrzymali obywatelstwo polskie powiedzieli: wybraliśmy miasto i daliśmy temu miastu część ze swoich możliwości, wpisaliśmy się, wpisaliśmy się tą częścią, która jest nam dana przez Boga, przez tą naukę, którą zdobyłem w Krakowie. Ja również dołączam się do tych podziękowań i myślę, że ten wspaniały Kraków, można powiedzieć magiczny, jest dla nas wszystkich, można powiedzieć, dziełem najważniejszym, spróbujmy do niego coś dodać od siebie, od każdego. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący obrad – p. B. Kośmider

Dziękujemy bardzo. Serdecznie dziękujemy Chórowi Mariańskiemu pod dyrekcją dr Pana Jana Rybarskiego za uświetnienie dzisiejszej uroczystości. Bardzo proszę Panią Małgorzatę Radwan – Balladę – Radną Sejmiku Województwa Małopolskiego o odczytanie adresu okolicznościowego, bardzo proszę.

Pani Małgorzata Radwan – Ballada

Szanowna Pani Profesor! Pragnę złożyć Pani Profesor najserdeczniejsze gratulacje z okazji przyznania Brązowego Medalu Cracoviae Merenti wręczonego podczas uroczystej Sesji Rady Stołecznego Królewskiego Miasta Krakowa. Wyróżnienie to jest upieczetowaniem Pani niezliczonych działań na rzecz krzewienia polskiej kultury śpiewaczej, nie tylko w Krakowie czy w Polsce, ale na całym świecie. Nie sposób wymieniść wszystkich zasług Pani Profesor, wszechstronna aktywność kulturalna od dziesięcioleci znana i niezwykle ceniona jest w środowiskach muzycznych w całej Europie. Choć dzięki niezwykłemu talentowi Pani Profesor, artystyczny świat stanął otworem, pozostała Pani wierna krakowskiej publiczności jako Primadonna Opery Krakowskiej. Proszę przyjąć zatem najserdeczniejsze życzenia nieustającej pogody ducha oraz wielu sił w podejmowanych działaniach także z okazji pięknego jubileuszu 85-lecia. Stała obecność Pani Profesor jako uczestnika i komentatora wydarzeń muzycznych w Krakowie jest niezwykłym wyrazem lokalnego patriotyzmu. Raz jeszcze wyrażając słowa uznania za ogromny wkład w polską kulturę muzyczną łączę wyrazy szacunku. Podpisał Przewodniczący Sejmiku, ale również i w imieniu całego Sejmiku i wszystkich Radnych Pani Profesor serdeczne gratulacje.

Pani Stanisława Centkowska. Szanowna Pani! Pragnę złożyć Pani najserdeczniejsze gratulacje z okazji przyznania Brązowego Medalu Cracoviae Merenti wręczonego podczas uroczystej Sesji Rady Stołecznego Królewskiego Miasta Krakowa. Wyróżnienie to jest wyrazem uznania za niezliczone działania oraz niecodzienne zaangażowanie na rzecz poprawy sytuacji osób niepełnosprawnych w naszym regionie. Nie sposób wymieniść wszystkich Pani inicjatyw na rzecz osób potrzebujących wsparcia i pomoc, prowadzona przez Panią Fundacja dla Dzieci, Młodzieży i Dorosłych Niepełnosprawnych Intelakualnie nie zaprzeczalnie wpisała się w krakowskie i małopolskie środowisko wyznaczając tym samym kierunek rozwoju nowoczesnego systemu opieki społecznej, działań wolontariatu i współpracy organizacji pozarządowych z samorządem. Pani działania budują wizerunek naszego regionu jako przyjaznego osobom niepełnosprawnym gdzie idea integracji i zapobiegania problemom wykluczenia społecznego w pełni się realizuje. Proszę przyjąć także najserdeczniejsze życzenia nieustającej pogody ducha oraz wielu nowych pomysłów i udanych realizacji podejmowanych projektów. Podpisał Przewodniczący Sejmiku Pan Kazimierz Barczyk, ja ze swej strony oczywiście w imieniu wszystkich Radnych Sejmiku serdecznie gratuluję.

Pan Profesor Stefan Dousa. Pragnę złożyć Panu Profesorowi najserdeczniejsze gratulacje z okazji przyznania Brązowego Medalu Cracoviae Merenti wręczonego podczas uroczystej Sesji Rady Stołecznego Królewskiego Miasta Krakowa. Wyróżnienie to jest wyrazem uznania za niezliczone działania Pana Profesora na rzecz krzewienia polskiej kultury rzeźbiarskiej. Nie sposób wymieniść wszystkich inicjatyw Pana Profesora, niemal w każdy zakątek Krakowa obecne są Pana dzieła, wpisały się one już na stałe w krakowski krajobraz dzieł sztuki stając się nieodzownym elementem życia kulturalnego Stołecznego Królewskiego Miasta Krakowa. Proszę przyjąć zatem najserdeczniejsze życzenia nieustającej pogody ducha oraz wielu nowych pomysłów i udanych realizacji podejmowanych projektów zarówno w kraju jak i za granicą. Raz jeszcze wyrażając słowa uznania za ogromny wkład w polską kulturę plastyczną,

łączę wyrazy szacunku. Podpisał Przewodniczący Pan Kazimierz Barczyk, ja ze swej strony w imieniu wszystkich Radnych Sejmiku składam gratulacje.

Przewodniczący obrad – p. B. Kośmider

Dziękujemy Pani Radnej. Proszę Państwa mamy jeszcze życzenia przesłane od Marszałka Województwa Małopolskiego, który napisał. W imieniu samorządu województwa małopolskiego oraz wszystkich mieszkańców regionu serdecznie gratuluję laureatom. Przyznane medale, które otrzymują wyróżniający się wybitnymi osiągnięciami osoby, organizacje i instytucje konsekwentnie i często z poświęceniem działające na rzecz rozwoju Krakowa to godne podsumowanie i znakomity sposób uhonorowania dorobku oraz szczególnych dokonań laureatów na rzecz społeczności Krakowa. Z wyrazami szacunku Marek Sowa – Marszałek Województwa Małopolskiego.

Szanowni Państwo! Zaraz po Sesji zapraszam laureatów do foyer celem dokonania okolicznościowego wpisu do Brązowej Księgi Medalu Cracoviae Merenti. Zapraszam potem wszystkich przybyłych gości do foyer do składania gratulacji, a potem zapraszam na poczęstunek do Sali Kupieckiej i Lea. Serdecznie dziękuję wszystkim uczestnikom dzisiejszej Sesji.

Zamykam LXXXVI uroczystą Sesję Rady Stołecznego Królewskiego Miasta Krakowa zwołaną jako Sesja uroczysta dla wręczenia Brązowego Medalu Cracoviae Merenti Pani Profesor Jadwidze Romańskiej – Gabryś, Pani Stanisławie Centkowskiej, Panu Profesorowi Stefanowi Dousie. Dziękuję bardzo.

Na podstawie kaset magnetofonowych
stenogram wykonała:
Maria Duś